

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Sp. 503 / 16.10.2025

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Analizând proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr. 197 din 08.10.2025 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr. D846/08.10.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect are ca obiect modificarea și completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.

Totodată, proiectul intervine și pe alte acte normative, precum Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul

administrativ, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată și Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Expunerii de motive, demersul legislativ introduce un cadru juridic unitar și detaliat privind restricțiile pre- și post-angajare pentru persoanele care urmează să dețină, dețin sau au deținut funcții sau demnități publice, în scopul consolidării integrității și asigurării unui climat de imparțialitate și transparență în relația dintre autoritățile și instituțiile publice și persoanele juridice de drept privat.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul de lege face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 117 alin. (3) precum și ale art. 73 alin. (3) lit. j) și p), din Constituția României, republicată. În aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților pentru dispozițiile circumscrise domeniului prevăzut la art. 117 alin. (3) din Constituția României și Senatul pentru dispozițiile circumscrise domeniilor prevăzute la art. 73 alin. (3) lit. j) și p).

Față de cele de mai sus, devin incidente prevederile art. 75 alin. (4) și (5) din Legea fundamentală, referitoare la întoarcerea legii.

3. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Referitor la dispozițiile preconizate pentru art. I, formulăm următoarele observații:

4.1. La pct. I, precizăm că:

4.1.1 Un capitol vizând restricții pre- și post-angajare în instituțiile și autoritățile publice **nu poate fi integrat în Titlul I al Legii nr. 176/2020, intitulat *Obligații de integritate și transparență în exercitarea funcțiilor și demnităților publice***, deoarece activitățile pentru care s-ar dori instituirea unor restricții prin prezentul proiect sunt **anterioare sau ulterioare exercitării** funcțiilor și demnităților publice, în timp ce îndeplinirea obligațiilor prevăzute în Titlul I trebuie îndeplinite pe durata exercitării funcției sau demnității publice.

4.1.2 În ceea ce privește **exprimările** „restricția/restricțiile pre- și post-angajare”, „intervalul”, „perioadă de reflecție” semnalăm că acestea corespund limbajului comun, nu juridic, nefiind în acord cu terminologia dreptului muncii sau dreptului administrativ.

4.1.3 Textul propus pentru art. 7¹ este intitulat *Scop și obiective*, dar aceste aspecte sunt vizate doar de alin. (1), în timp ce la alin. (2) - (4) se încearcă a se contura sensul unor noțiuni: „restricția pre-angajare”, „restricția pos -angajare” și „perioadă de reflecție”.

În altă ordine de idei, precizăm că dispoziții generale de natura celor preconizate la alin. (1) se prevăd, dacă este cazul în debutul legii, în primul capitol, nu după două capitole ale Titlului I, în actuala sistematizare nefiind respectate prevederile art. 52 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

4.1.4 La alin. (2), (3), precum și în toate situațiile în care se face referire la „restricția/restricțiile pre- și post-angajare”, semnalăm, inițial, că din punct de vedere al instituțiilor juridice consacrate în dreptul intern, astfel de instituții nu există denumite ca atare nici în dreptul muncii, nici în dreptul administrativ și nici în dreptul civil.

Este evident însă că ceea ce s-a dorit a se exprima de fapt a fost noțiunea de obligații ale unei persoane **anterior nașterii unui raport juridic (de muncă *lato sensu*) cu o autoritate sau instituție publică sau ulterior stingerii acestuia.**

Prin urmare, orice referire la „restricții pre și post-angajare” (cuvântul „pre-” neexistând în limba română, fiind necesară adăugarea sufixului vizat la rădăcina cuvântului urmează a fi derivat), în măsura în care acestea nu încalcă drepturi fundamentale, ar trebui înlocuită prin referiri la obligații instituite care trebuie îndeplinite anterior nașterii raportului juridic și ulterior stingerii acestuia.

În ceea ce privește conținutul ideatic al definițiilor formulate, propunem revederea acestora, deoarece în actualele redactări, în absența unei argumentări contrare, constituie restrângeri ale dreptului fundamental la muncă sau ale libertății economice, iar o astfel de restrângere este permisă numai în condițiile art. 53 din Constituție: „pentru apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav”, „numai dacă este necesară într-o societate democratică”, „proporțională cu situația care a determinat-o”, „aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății”.

La o simplă lectură se observă că niciuna dintre aceste condiții nu este îndeplinită, aspectul referitor la aplicarea în mod discriminatoriu rezultând și din cuprinsul textului propus pentru art. 7², unde este

prevăzută atât lista persoanelor cărora li se impun restricții, dar și persoanele exceptate de la restricții și excepții de la excepții.

Observațiile sunt valabile în mod corespunzător pentru textele referitoare la impunerea de restricții în același sens din tot cuprinsul proiectului.

În altă ordine de idei, precizăm că orice obligații care vizează o persoană în legătură cu exercitarea unei activități profesionale în regim salarial (personal contractual sau funcționar public) sau cu titlu independent nu poate fi instituită decât cu respectarea principiului nediscriminării, ceea ce înseamnă, spre exemplu, că acestor persoane trebuie să li se acorde o indemnizație similară indemnizației de neconcurență prevăzută la art. 21 din Codul muncii.

4.1.5 În plus, referitor la art. 7¹ alin. (2), semnalăm caracterul evaziv al normei propuse, prin folosirea sintagmelor „să nu exercite activități de supraveghere sau control” și „cu titlu remunerat sau neremunerat”, ceea ce va determina lipsa de predictibilitate a normei și imposibilitatea aplicării acesteia în mod corect. Totodată, semnalăm că redactarea este la timpul prezent, cu toate că se referă la activități care s-ar fi desfășurat în trecut, „în ultimele 12 luni anterioare numirii, alegerii sau angajării”.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare ulterioare.

La alin. (3), cu aceleași consecințe, semnalăm și folosirea sintagmei imprecise „să nu exercite activități profesionale”.

La alin. (4), atragem atenția asupra faptului că termenul „intervalul” este impropriu folosit în acest context juridic, iar că denumirea dată de „perioadă de reflecție” nu este însoțită și de semnificația acesteia, fiind lipsită totodată de concordanță cu stilul normativ.

4.1.6 La art. 7² alin. (1), este de analizat lista elementelor enumerării cuprinzând persoane cărora li se vor impune obligații, cu toate că nu s-au aflat într-un raport juridic de muncă *lato sensu* cu instituțiile și autoritățile publice, ceea ce echivalează cu ingerințe în dreptul la muncă, dreptul de asociere și libertatea economică, după caz, ale unora dintre acele persoane.

În plus, la pct. 3 și 6, semnalăm imprecizia normelor prin folosirea sintagmelor „persoanele implicate”, respectiv „persoanele care asigură consultanță juridică și reprezentarea juridică” și „în serviciul căreia se află”, nerezultând că aceste persoane s-ar aflat

într-un raport juridic de muncă *lato sensu* cu autorități sau instituții publice.

La **alin. (2)**, semnalăm dificultatea aplicării soluției preconizate, întrucât textul instituie o excepție. Totodată, este de analizat și justificat, dat fiind scopul pentru care se urmărește impunerea restricțiilor vizate prin prezentul proiect, motivul pentru care persoanele prevăzute în prima parte a textului ar fi exceptate de drept de la aplicarea interdicțiilor impropriu denumite restricții prin prezentul proiect.

La **alin. (3)**, semnalăm că pentru persoanele aflate în raport de muncă sau serviciu cu autoritățile sau instituțiile publice există deja prevăzută obligația de confidențialitate (a se vedea spre exemplu art. 439 din Codul administrativ), iar pentru persoanele care se află în raport juridic de muncă asupra cărora sunt incidente dispozițiile Codului muncii, nu se poate face abstracție de prevederile acestui cod cu privire la clauza de confidențialitate, ceea ce poate presupune și acordarea a unei indemnizații pentru instituirea unei asemenea clauze, altfel aceste din urmă persoane fiind supuse unui tratament discriminatoriu față de celălalt persoanal contractual din aceeași instituție. Pe de altă parte, persoanelor care nu se află în niciun fel de raport juridic de muncă *lato sensu* cu autoritatea sau instituția publică, dar cărora se urmărește a li se institui interdicții/restricții prin prezentul proiect, nu li se poate impune obligația de confidențialitate în afara unui cadru contractual compensatoriu.

4.1.7 La art. 7³ lit. a), este necesară revederea textului, deoarece se folosește sintagma imprecisă „începerea activității”, care nu se știe dacă înseamnă nașterea raportului juridic de muncă *lato sensu* cu autoritatea sau instituția publică.

La **lit. b)**, precizăm că după „data încheierii mandatului, funcției sau a încetării activității ori la încetarea raportului de serviciu/muncă, după caz”, persoana căreia i se impune obligația de declarare nu se mai află în niciun fel de raport juridic cu autoritatea sau instituția publică, anterior angajatoare, astfel încât nu mai există justificarea pentru instituirea acestei obligații.

La **alin. (4)**, referitor la depunerea unei copii a declarației la compartimentul de resurse umane, semnalăm că această acțiune este practic imposibilă, deoarece declarația se completează și se depune în format electronic, motiv pentru care este necesară reanalizarea textului.

4.1.8 La art. 7⁴, care se referă la verificarea restricțiilor pre-angajare, constatăm că la **alin. (4)** se instituie o obligație de

abținere „de la activitățile de supraveghere, control și încheierea de contracte în condițiile art. 7¹ alin. (2) cu angajatorul anterior, persoană juridică de drept privat”, fără a rezulta dacă această obligație este o consecință a obligației de declarare anterior prevăzute sau constituie expresia restricției de pre-angajare, în această redactare norma fiind lipsită de predictibilitate contrar prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

4.1.9 La art. 7⁵, cu privire la verificarea restricțiilor post-angajare, precizăm că este necesară revederea textului de la **alin. (3)**, deoarece o eventuală listă a „activităților derulate în ultimele 12 luni în cadrul instituției sau autorității publice” trebuie pusă la dispoziția persoanei care este obligată să depună declarația **anterior** momentului depunerii acesteia, astfel încât persoana să poată ști ce trebuie să declare și ce nu.

La **alin. (4)**, unde se prevede întocmirea listei cu activitățile precizate *supra*, constatăm că nu este prevăzută posibilitatea de contestare a conținutului acestei liste și nici natura juridică a actului cuprinzând lista, care nu poate fi alta decât de act administrativ, de altfel, persoanele interesate fiind private de posibilitatea de contestare a unui act administrativ care le vatămă și, deci, de drepturile fundamentale prevăzute la art. 21 și 52 din Constituție.

La **alin. (5)**, referitor la notificarea pe perioada de reflecție a posibilității de a desfășura o activitate profesională, cu titlu remunerat sau neremunerat, în cadrul unei persoane juridice de drept privat și solicitarea unui aviz în acest sens, semnalăm caracterul excedentar al acestei obligații, dat fiind că în cadrul unei persoane juridice de drept privat se pot desfășura diverse activități corespunzătoare funcției sau postului ocupat astfel încât, în mod concret, anterior începerii raportului juridic cu această persoană juridică, persoana căreia i se instituie obligația nu poate ști exact și în detaliu activitățile pe care le va desfășura în viitor.

Observația este, de altfel, valabilă, pentru întreaga sferă a normelor care se referă la restricții pre-angajare și post-angajare.

4.1.10 La art. 7⁶ alin. (1), având în vedere că persoanei căreia i se impune obligația de a solicita aviz, nu se mai află într-un raport juridic cu autoritatea sau instituția publică, aceasta nu va mai beneficia nici de semnătură electronică emisă în considerarea calității anterioare, astfel încât să poată semna o astfel de notificare, ce ar urma să se încarce pe platforma e-DAI.

La **alin. (2)**, semnalăm caracterul lipsit de predictibilitate al normei prin folosirea sintagmei evazive „activitatea ... are legătură cu restricțiile post-angajare”.

La **alin. (3)**, există o situație similară cu privire la sintagma „care se suprapune sau interferează din perspectiva atribuțiilor cu lista activităților derulate în ultimele 12 luni în cadrul autorității sau instituției publice și este de natură a afecta”.

De altfel, sintagma „**climatul de transparență și imparțialitate în relația dintre autoritățile și instituțiile publice și persoana juridică de drept privat**” este adesea folosită în cadrul proiectului, de fiecare dată generând lipsa de predictibilitate a normei din cauza modului subiectiv de apreciere a existenței unui asemenea climat.

În ceea ce privește analizarea criteriilor și acordarea punctajelor în vederea stabilirii tipului de aviz, aspecte prevăzute la **alin. (5) - (9)**, este necesară revederea textelor, deoarece acestea sunt fie imprecise sau incomplet formulate, fie conduc la acordarea avizului favorabil, favorabil cu condiții sau negativ, pe baza unei aprecieri subiective.

La **alin. (10)**, precizăm că autoritățile sau instituțiile publice nu se pot adresa, în interes personal, instanței de contencios administrativ împotriva unei persoane fizice care nu a solicitat avizul sau nu s-a conformat avizului prevăzut în prezentul proiect, dat fiind că nu constituie subiect de sesizare a instanței, așa cum prevede Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și nici nu ar putea, de altfel, să se adreseze unei asemenea instanțe, deoarece scopul adoptării legii menționate este de a proteja individul împotriva autorității, și nu autoritatea de individ, în aplicarea art. 52 din Constituție.

4.1.11 La art. 7⁷, cu privire la desemnarea unei persoane sau structuri responsabile pentru verificarea și avizarea „restricțiilor pre- și post-angajare”, propunem reanalizarea normelor, deoarece activitățile pe care le presupun verificarea și avizarea respectivelor restricții sunt foarte complexe, interdisciplinare și necesită personal specializat în domeniu, de care, de cele mai multe ori, autoritățile și instituțiile publice nu beneficiază, astfel încât aceste obligații a căror neîndeplinire este considerată, conform proiectului, contravenție, nu ar putea fi respectate de către autoritatea sau instituția publică.

În plus, la **alin. (1) lit. i)**, semnalăm caracterul lipsit de precizie al formulării, nefiind stabilite elemente în funcție de care să fie verificată conduita solicitantului.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **pct. 3** referitor la **art. 10**, în ceea ce privește activitățile desfășurate de inspectorii de integritate, în condițiile în care pentru verificările preconizate în prezentul proiect vor fi desemnate, conform **art. VII alin. (3)**, inspectorii de integritate cu atribuții specifice, ceea ce presupune fie o calificare suplimentară în acest sens, fie personal suplimentar, de care este puțin probabil ca instituția să dispună la momentul intrării în vigoare a legii care face obiectul prezentului proiect.

4.2. La pct. 8, referitor la art. 29¹, semnalăm următoarele:

În ceea ce privește fapta prevăzută la **alin. (2)**, precizăm că din trimiterea la dispozițiile art. 7² alin. (1) ar rezulta că este sancționată nedepunerea unei notificări privind „o dorință” a persoanei prevăzute la art. 7² alin. (1), neînțelegându-se care este modalitatea de constatare a faptei. Avem în vedere faptul că nerespectarea obligației de a depune notificarea nu poate fi constatată decât după ce persoana desfășoară activități cu titlu remunerat sau neremunerat la o persoană juridică de drept privat. Or, această din urmă faptă este prevăzută drept contravenție de sine-stătătoare în cuprinsul alin. (4).

Prin urmare, aceeași faptă - neîndeplinirea obligației de a depune notificarea înainte de începerea activității remunerate sau neremunerate la o persoană juridică de drept privat, este sancționată, de fapt, de două ori, întrucât contravenția prevăzută la alin. (2) nu poate fi constatată decât după ce se săvârșește contravenția prevăzută la alin. (4), neexistând posibilitatea sancționării unei „dorințe” anterior „împlinirii” acesteia, așa cum ar rezulta din reglementarea propusă.

Este necesară, de aceea, reanalizarea celor două texte și corelarea lor, astfel încât să fie respectate atât principiul *ne bis in idem*, cât și cerințele de claritate, previzibilitate și accesibilitate specifice normelor sancționatorii.

La norma propusă pentru **alin. (3)**, pentru un spor de precizie normativă, pentru corelare cu dispozițiile art. 7¹ alin. (2), la care se face trimiterea, precum și pentru uniformitatea reglementării, expresia „Fapta persoanei” trebuie înlocuită cu sintagma „Fapta persoanei prevăzute la art. 7² alin. (1)”.

Observația este valabilă și pentru **alin. (4)**, care trebuie să debuteze, de asemenea, cu sintagma „Fapta persoanei prevăzute la art. 7² alin. (1)” astfel încât norma să fie corelată cu dispozițiile art. 7¹ alin. (3).

Pe de altă parte, la **alin. (3)**, ținând seama de dispozițiile art. 7¹ alin. (2), pentru rigoare normativă, contravenția ar trebui stabilită exclusiv prin trimitere la această din urmă normă. Propunem, de aceea, înlocuirea sintagmei „de a nu se abține de la activitățile de supraveghere, control și încheierea de contracte în condițiile art. 7¹ alin. (2) cu angajatorul anterior, persoană juridică de drept privat” cu expresia „de a nu respecta dispozițiile art. 7¹ alin. (3)”.

Precizăm că, în redactarea propusă, textul nu redă cu precizia necesară faptele care constituie contravenții. În măsura în care se are în vedere păstrarea acestei modalități de reglementare, este necesară reformularea normei, astfel încât situațiile prevăzute la art. 7¹ alin. (3) să fie redată în mod precis și complet.

La norma propusă pentru **alin. (4)**, pentru corelare cu dispozițiile art. 7¹ alin. (3), expresia „de a desfășura activități” trebuie înlocuită cu sintagma „de a desfășura activități profesionale”.

În plus, pentru claritatea și previzibilitatea reglementării, textul trebuie completat cu trimiteri exprese la normele care se referă la notificare, la avizul favorabil și la termenul de 12 luni. Propunem, de aceea, înlocuirea expresiei „fără notificare sau în lipsa unui aviz favorabil, în termenul de 12 luni de la încheierea mandatului sau încetarea activității” cu sintagma „fără notificarea prevăzută la art. 7⁶ alin. (1) sau în lipsa unui aviz favorabil emis potrivit dispozițiilor art. 7⁶, în termenul de 12 luni de la încheierea mandatului sau încetarea funcției sau activității prevăzut la art. 7¹ alin. (3)”.

La **alin. (6)**, pentru asigurarea clarității și accesibilității normei, expresia „a obligației de a desemna” trebuie înlocuită cu sintagma „a obligației prevăzute la art. 7⁷ de a desemna”.

4.3. La pct. 9, referitor la art. 29² alin. (1), semnalăm caracterul imprecis al redactării „raporturile de muncă sau alte tipuri de contracte”, precum și faptul că orice act juridic încheiat cu o persoană juridică de drept privat poate înceta numai în condițiile clauzelor cuprinse în acesta. În eventualitatea în care autoritatea sau instituția publică se consideră prejudiciată prin activitățile pe care le desfășoară la/pentru o persoană juridică de drept privat persoana cu care anterior s-a aflat într-un raport juridic de muncă *lato sensu*, are posibilitatea acționării în justiție a acesteia într-un proces civil. Dacă respectivele activități constituie și element material al unei infracțiuni, se poate face plângere în acest sens, astfel încât respectiva persoană, după ce i se stabilește

vinovăția și se constată întrunirea tuturor elementelor infracțiunii, să poată fi condamnată și penal, dacă este cazul.

La alin. (2), referitor la aplicarea unei interdicții „pe o perioadă cuprinsă între 6 luni și 3 ani, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de confirmare a încălcării restricțiilor post-angajare, de a exercita o funcție sau demnitate publică susceptibilă de a avea legătură cu atribuțiile îndeplinite anterior în cadrul persoanei juridice de drept public”, **semnalăm că măsura propusă are caracterul unei sancțiuni penale complementare** și, totodată, al unei **restrângeri a dreptului fundamental la muncă ori a libertății economice**, după caz, cu atât mai mult cu cât evaluarea încălcării restricțiilor ar urma să se realizeze în mod subiectiv, în afara cadrului unei instanțe de judecată, de autoritatea sau instituția publică „în funcție de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de forma și gradul de vinovăție, de impactul asupra opiniei publice a faptei sau de impactul sancțiunii menționate asupra situației personale, profesionale sau economice”.

5. Cu privire la art. II propus, menționăm următoarele:

5.1. La pct. 1, referitor la art. 47⁸ din Codul administrativ, pentru precizia, previzibilitatea și concizia textului, sugerăm ca norma propusă pentru alin. (5) să fie introdusă ca literă distinctă în cadrul enumerării de la alin. (1) al aceluiași articol.

5.2. La pct. 2, semnalăm că norma propusă pentru art. 47¹⁵ alin. (2) din Codul administrativ, care face trimitere generică la dispozițiile Legii nr. 176/2010 în ceea ce privește constatarea și sancționarea nerespectării prevederilor alin. (1) nu este corectă.

Astfel, în măsura în care sfera persoanelor și a faptelor prevăzute la alin. (1) se încadrează în mod complet în sfera persoanelor și a faptelor prevăzute la art. 29¹ din Legea nr. 146/2010, norma instituie un paralelism legislativ, interzis de normele de tehnică legislativă.

Pe de altă parte, în măsura în care sfera persoanelor și a faptelor prevăzute la alin. (1) este diferită, fie și în mică măsură, față de cele prevăzute la art. 29¹ din Legea nr. 146/2010, constatarea nerespectării obligațiilor și aplicarea sancțiunilor nu pot fi realizate în temeiul acestei din urmă norme, care are în vedere doar contravențiile pe care ea le stabilește, nu și alte fapte sau subiecți activi.

În această din urmă situație, stabilirea contravențiilor și a sancțiunilor pentru alte fapte sau subiecți activi decât cele/cei din cuprinsul art. 29¹ din Legea nr. 146/2010, precum și a agenților

constatatori trebuie făcută în cuprinsul actului normativ de bază supus intervențiilor legislative la art. II, respectiv în cuprinsul Codului administrativ, fiind necesară completarea proiectului în acest sens.

Observațiile de mai sus sunt valabile, în mod corespunzător, și pentru art. 230¹ alin. (4) și art. 230² alin. (3) din Codul administrativ, astfel cum sunt propuse la art. II pct. 3, pentru art. 4¹ alin. (2) din Legea nr. 47/1994, astfel cum este propus la art. III, precum și pentru art. IV alin. (2).

5.3. La pct. 5, referitor la art. 434 alin. (3) din Codul administrativ, precizăm că obligația de loialitate față de autoritățile și instituțiile publice nu poate fi extinsă după încetarea raportului de serviciu, în afara prevederii unei indemnizații în mod corespunzător celei prevăzute de Codul muncii prin instituirea clauzei de neconcurență.

5.4. La pct. 6, referitor la art. 434 alin. (4), precizăm că norma este lipsită de predictibilitate și, în actuala redactare, conduce la încălcarea dreptului fundamental la muncă, precum și la imposibilitatea de a exercita anumite profesii, adică la încălcarea libertății economice.

6. În ceea ce privește **respectarea normelor de tehnică legislativă**, facem următoarele precizări:

6.1. La titlu, deoarece se intervine asupra mai multor acte normative, recomandăm ca acesta să fie reformulat astfel:

„Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative”

De asemenea, dacă este posibil, se va menționa domeniul din care fac parte aceste acte normative.

6.2. Pentru respectarea prevederilor art. 42 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după titlu se va introduce formula introductivă: **„Parlamentul României adoptă prezenta lege”**.

6.3. La art. I, la partea introductivă, după titlul actului normativ se va insera sintagma **„publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010”**.

La pct. 1, la partea dispozitivă, deoarece cap. II, este ultimul din cadrul titlului I, capitolul nou introdus va fi cap. III, prin urmare sintagma „Capitolul II¹, alcătuit din „art. 7¹ - 7⁷” se va înlocui cu sintagma **„Capitolul III, alcătuit din art. 7¹ - 7⁷”**.

Drept consecință, se va modifica și marcarea capitolului.

La textul propus pentru **art. 7¹ alin. (2)**, pentru utilizarea limbajului normativ, sintagma „de la art. 7² alin. (1)” se va înlocui cu sintagma „**prevăzute la art. 7² alin. (1)**”.

Reiterăm observația pentru toate situațiile similare din proiect.

La textul propus pentru **art. 7² alin. (1)**, la partea introductivă, termenul „următoarele” se va reda „**următoarelor**”.

Totodată, pentru respectarea rigorilor normative, actuala marcare a enumerărilor cu cifre se va înlocui cu litere, urmate de paranteză pe partea dreaptă.

La **actualul pct. 2**, semnalăm că pct. 36 din norma de trimitere nu are mai multe teze, prin urmare sugerăm analizarea normei de trimitere la respectivul punct.

De asemenea, sintagma „*din prezenta lege*” se va elimina ca fiind superfluă.

La **actualul pct. 3**, sintagma „cu modificările și completările ulterioare” se va înlocui cu expresia „**aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare**”.

La **actualul pct. 7**, după titlul Legii nr. 672/2002 se va insera termenul „**republicată**”.

La **alin. (2)**, deoarece norma preconizată suferă deficiențe de exprimare, recomandăm reformularea acesteia.

La textul propus pentru **art. 7³ alin. (1)**, din considerente de ordin redacțional dar și de corectitudine a numerotării anexelor, sintagma „conform modelului din anexa nr. 1 și anexa nr. 2 a prezentei legi” se va înlocui cu sintagma „conform **modelelor prevăzute în anexele nr. 3 și 4**”.

La **alin. (2)**, la partea introductivă, prepoziția „de” se va înlocui cu „la”.

La **lit. a)**, sintagma „precum și” din final, se va elimina.

La **art. 7⁵ alin. (2)**, din considerente redacționale sintagma „Prim-Ministrului” se va reda cu litere inițiale mici.

La **alin. (5)**, sintagma „din anexa nr. 3” se va înlocui cu sintagma „**prevăzut în anexa nr. 5**”.

La **art. 7⁶ alin. (7)**, semnalăm faptul că nu sunt respectate prevederile art. 49 alin. (2) și (3) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*o enumerare distinctă, marcată cu o literă, nu poate cuprinde, la rândul ei, o altă enumerare și nici alineate noi. Dacă ipoteza marcată cu o literă*”

necesită o dezvoltare sau o explicare separată, aceasta se va face printr-un alineat distinct care să urmeze ultimei enumerări”.

La **lit. a)**, pentru rigoarea exprimării, recomandăm comasarea celor două părți introductive, cu reformularea corespunzătoare a textului.

La **lit. c)**, pentru unitate redacțională, recomandăm schimbarea topicii, astfel încât enumerările să debuteze cu punctajul, observația fiind valabilă și pentru **lit. d)**.

La **art. 7¹ alin. (1) lit. c)**, sintagma „în maxim 5 zile lucrătoare” se va înlocui cu sintagma „în termen de maximum 5 zile lucrătoare”.

La **lit. e)**, pentru corectitudinea exprimării, termenul „precum” se va elimina.

La **pct. 2**, pentru respectarea unității redacționale în cadrul actelor normative, **partea dispozitivă** se va reda astfel:

„2. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În același mod se vor reda toate părțile dispozitive de modificare a articolelor.

La textul propus pentru **art. 8**, întrucât se modifică integral articolul, se impune inserarea marcării „Art. 8” în debutul textului. Observația este valabilă și pentru **pct. 3**.

La **alin. (2)**, recomandăm eliminarea sintagmei „circumscriindu-se scopului de mai sus, și”, ca fiind superfluă.

La **pct. 3**, la textul propus pentru **art. 10 lit. g)**, pentru precizia normei, la teza a doua, este necesară menționarea articolului din structura căruia fac parte alineatele la care se face trimitere.

De asemenea, din considerente de ordin redacțional, sintagma „alin. (1), alin. (2), alin. (5) și alin. (6)” se va reda sub forma „alin. (1), (2), (5) și (6)”.

În ceea ce privește norma derogatorie de la teza a treia, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, se impune redare printr-un articol distinct, marcat corespunzător.

Totodată, la teza a treia, sintagma „contravențiile de la art. 29¹ alin. (3) și (4) și sancțiunea de la art. 29²” se va reda sub forma „contravențiile prevăzute la art. 29¹ alin. (3) și (4) și art. 29²”.

Referitor la ultima enumerare, pentru corectitudinea redactării, marcarea „ii)” se va înlocui cu **lit. „j)”**.

La **pct. 4**, la **partea dispozitivă** se va reda astfel:

„4. La articolul 13, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:”.

După același model se vor reda toate părțile dispozitive de introducere a unor alineate.

La **pct. 5, partea dispozitivă** se va reda astfel:

„**5. La articolul 20, alineatul (1)** se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În același mod se vor reda și **părțile dispozitive de la pct. 6 și 7.**

Având în vedere că **părțile dispozitive ale pct. 8 și 9 ale art. I** dispun introducerea a două noi articole, art. 29¹ și 29² după art. 29, pentru suplețea normei, propunem comasarea lor, într-un singur punct, cu următoarea parte dispozitivă:

„**8. După articolul 29, se introduc două noi articole, art. 29¹ și 29², cu următorul cuprins:**”

Modelul de mai sus este valabil pentru toate părțile dispozitive similare.

Punctele subsecvente se vor renumera în mod corespunzător.

În textul prevăzut pentru **art. 29¹ alin. (3)**, pentru rigoarea redactării, propunem ca în loc de sintagma „în condițiile art. 7¹ alin. (2)” să fie redată formularea „în condițiile **prevăzute la art. 7¹ alin. (2)**”.

Observați este valabilă și pentru **art. V alin. (3)**.

La **alin. (5)**, pentru fluenta normei, propunem inserarea termenului „dispozițiilor” în fața normei de trimitere la „art. 7⁶ alin. (9) lit. b) și c)”.

De asemenea, este de analizat dacă sintagma „avizul emis” nu ar trebui scrisă sub forma „**avizele emise**”, luând în considerare faptul că cele două enumerări se referă la două categorii de avize.

La **actualul pct. 10 al art. I**, în textul prevăzut pentru art. 32¹ alin. (1), tot pentru rigoarea redactării, propunem inserarea expresiei „**data de**” în fața sintagmei „31 ianuarie”.

La **alin. (2)**, pentru corectitudine, propunem ca sintagma „procesele verbale” să fie redată astfel: „**procesele - verbale**”.

6.4. În ceea ce privește **art. II**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem ca **partea introductivă** să aibă următoarea formulare:

„**Art. II - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:**”

La **pct. 1**, potrivit exigențelor de tehnică legislativă, propunem ca **partea dispozitivă** să fie reformulată astfel:

„1. La articolul 47⁸, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:”

În textul prevăzut pentru **art. 47⁸ alin. (5)**, pentru rigoarea redactării, propunem ca în loc de „persoanele de la art. 47² alin. (1)” să fie scris „persoanele **prevăzute** la art. 47² alin. (1)”.

La **pct. 2**, în textul prevăzut pentru art. 47¹⁵ alin. (1), partea introductivă, pentru lejeritatea normei, propunem eliminarea titlului Legii nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, întrucât a fost redat anterior.

Observația este valabilă pentru toate cazurile similare.

Totodată, pentru precizie, propunem ca în locul formulării „astfel cum este definită noțiunea în actul normativ enunțat anterior” să fie menționate în mod expres articolele incidente.

Reiterăm observația pentru toate cazurile similare.

La **lit. b)**, pentru precizie, propunem ca după titlul Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 să fie inserată și formularea „**aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005**”.

Ca urmare, este necesară modificarea art. 243 alin. (1) lit. h) și eliminarea titlului respectivei ordonanțe.

La **lit. c)**, corelat cu norma de trimitere, propunem ca în loc de textul „persoane terțe prevăzute la art. 47¹¹ alin. (2)” să fie scrisă formularea „persoane terțe, **astfel cum sunt definite** la art. 47¹¹ alin. (2)”.

Observația este valabilă și pentru **art. III**.

La **alin. (2)**, pentru fluenta normei, propunem ca sintagma „în condițiile Legii nr. 176/2010...” să fie redactată sub forma „în condițiile **prevăzute de Legea nr. 176/2010...**”.

Această observație este valabilă pentru toate situațiile similare.

La **pct. 3**, în textul prevăzut pentru art. 230¹, semnalăm ca nu a fost redată și denumirea marginală, fiind necesară inserarea acesteia.

Observație valabilă și pentru **art. 230²**.

La **pct. 4**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem ca partea dispozitivă să aibă următoarea formulare:

„4. La articolul 368, după litera j), se introduce o nouă litera, lit. k), cu următorul cuprins:”

Având în vedere că art. 368 se completează cu o nouă enumerare, propunem eliminarea formei abreviate „Art. 368”, din fața textului, ca inadecvată.

Reiterăm observația și pentru **pct. 5**, pentru formularea „Art. 434 - Loialitatea față de autoritățile și instituțiile publice”

La **pct. 5**, potrivit exigențelor de tehnică legislativă, propunem ca partea dispozitivă să fie reformulată astfel:

„5. La articolul 434 alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:”

La **pct. 6 al art. II**, din același considerent mai sus arătat, propunem ca partea dispozitivă să fie redată sub forma:

„6. La articolul 434, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:”

6.5. La art. III, pentru o informare completă, propunem ca **partea dispozitivă** să fie reformulată astfel:

„Art. III - După articolul 4 din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 18 mai 2017, se introduce un nou articol, art. 4¹, cu următorul cuprins:”

6.6. Semnalăm faptul că art. IV este redat cu denumire marginală, fiind sigurul articol care cuprinde o denumire marginală, fiind necesară eliminarea acesteia.

6.7. La art. V alin. (1), pentru o informare completă, propunem și redarea titlului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, astfel: „**privind Codul administrativ**”.

De asemenea, pentru unitate redacțională, propunem eliminarea sintagmei „al Capitolului II”, superfluă.

La **alin. (2) lit. a)**, pentru precizie, propunem menționarea actului normativ din care face parte trimiterea la „art. 7² alin. (1)”.

Această observație este valabilă și pentru **lit. b)**, dar și pentru **art. VII alin. (2)**.

6.8. La art. VI, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem ca **partea dispozitivă** a articolului analizat să aibă următoarea formulare:

„Art. VI - La articolul 94 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și

sanționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (3) se abrogă.”

6.9. La art. VII alin. (3), pentru precizie, propunem redarea întregii denumiri a „Agenției”.

La alin. (4), pentru uzitarea unui limbaj juridic consacrat, propunem ca acesta să fie reformulat astfel:

„(4) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, președintele Agenției Naționale de Integritate va aproba prin ordin procedura de transmitere prin e-DAI a declarației prevăzute la art. 7³ alin. (1), a notificării prevăzute la art. 7⁶ alin. (1), a avizului prevăzut la art. 7⁶ alin. (11) din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și a condițiilor în care aceasta se realizează.”

6.10. Semnalăm faptul că proiectul este însoțit de trei anexe, care vor deveni anexele nr. 3 – 5 ale Legii nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare. Actul normativ arătat are în alcătuirea sa doar două anexe.

În cazul în care se dorește completarea respectivei legi cu încă trei anexe, la art. I trebuie să fie introdus un nou punct, în final, care să prevadă această completare, cu următoarea parte dispozitivă:

„... După anexa nr. 2 se introduc trei noi anexe, anexele nr. 3 – 5, având conținutul prevăzut în anexele nr. 1 – 3 la prezenta lege.”

Totodată, tot pentru precizie, este necesară și inserarea unui punct, în fața celui mai sus arătat, care să dispună modificarea art. 38 din actul normativ de bază, prin care este reglementată apartenența anexelor.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 742/09.10.2025